

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI

Ajunul Botezului Domnului
(Post)

SF. MC.TEOPEMPT ȘI TEONAS;
SF. CUV. SINCLITICHIA

Am ajuns în aceste zile Praznicul Bobotezei când rememorăm și reactualizăm liturgic și tainic Botezul Mântuitorului Hristos de către Sfântul Ioan în apele Iordanului. Cinstim deopotrivă arătarea lui Iisus mulțimilor ca Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, precum și sfințirea apelor și întregii firi prin coborârea Fiului lui Dumnezeu Cel Întrupat în Iordan. Prin faptul că Hristos se supune dreptății arătate prin Lege și Profeți și este botezat de Înaintemergătorul, ni se descoperă calea spre botezul creștin din apă și din duh, sau „botezul cu foc și cu Duhul Sfânt”, ca lucrare a renașterii noastre ca fii ai lui Hristos și ai Bisericii. În acest caz, botezul lui Ioan este doar un simbol, o pregătire, o prevestire a adevăratului botez creștin. Botezul Domnului sau Teofania, adică arătarea lui Dumnezeu, ne descoperă taina Preasfintei Treimi. Atunci când Hristos, Dumnezeu-Omul primea botezul de la Ioan în Iordan, Cerurile s-au deschis și glasul Tatălui a confirmat dumnezeirea și prezența în lume a Fiului Său în chip și de Om zicând: „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit.” (Matei 3, 17)

Iar Sfântul Duh, a treia persoană a Treimii, s-a coborât deasupra lui Iisus în chip văzut de porumbel, arătând că prin Hristos și lucrarea Lui omenirea se va împăca cu Tatăl, precum și faptul că Duhul Cel Sfânt unge pe Fiul Cel făcut Om și că Acesta este cu adevărat Mesia, Hristos, care va ridica păcatele lumii și va aduce întregii umanități mântuirea.

TAINA IORDANULUI

Închinarea Preasfintei Treimi

Taina Iordanului este strâns legată de misiunea și lucrarea Sfântului Ioan, Înaintemergătorul Domnului, dar și de venirea la Iordan a Mântuitorului Hristos și botezarea Lui de către Ioan, așa cum ne relatează Sfințele Evanghelii. Sfântul Ioan, ultimul mare Profet al Vechiului Testament a fost ales și trimis de Dumnezeu cu o misiune specială, aceea de a predica mulțimilor care veneau la el Pocăința.

Mulți își mărturiseau păcatele și apoi erau botezați de Ioan în apa Iordanului. El era „glasul celui ce strigă în pustie: „Gătiți calea Domnului și drepte faceți cărările Lui”, așa cum vestise mai înainte Prorocul Isaia. Aspră era înfățișarea, cutremurătoare și tăioasă erau cuvintele, chemând pe oameni să facă fapte de pocăință.

Mulți erau botezați de către Ioan în Iordan, apa fiind înțeleasă aici ca un element purificator, curățător, spălând simbolic întinăciunea vieții păcătoase de până atunci. Sfântul Ioan a fost înștiințat de către Dumnezeu că nu el este Hristos cel așteptat, că el este doar un slujitor sau un rob al Stăpânului, al

Celui care avea să vină după el, deși mai înainte de el era, fiind Dumnezeu. El a fost trimis să-L arate pe Hristos la Iordan, că Acesta este Mesia Cel așteptat care va mântui neamul omenesc.

De aceea el zicea: „Eu botez cu apă spre pocăință, dar Acela, adică Hristos, va boteza cu foc și cu Duh Sfânt.” Venind Iisus la Iordan, Ioan a ezitat să-L boteze, știindu-L fără de păcat și cunoscându-L pe El ca Dumnezeu. Dar ca să se împlinească dreptatea cea din Lege, Iisus se supune și primește botezul de la Ioan, iar slujitorul (Ioan) se supune voii sfinte a Stăpânului Hristos și așa mâna de țărână a fapturii atinge creștetul lui Dumnezeu Cel făcut Om.

În clipa în care Iisus coboară în apele Iordanului, Sfântul Ioan primește confirmarea misiunii sale, căci a văzut arătarea Treimii, a auzit glasul Tatălui din Ceruri și a văzut pe Duhul cel Sfânt în chip de porumbel, coborând asupra lui Hristos. Așa îi descoperise Dumnezeu mai înainte: „Peste care vei vedea Duhul coborându-se și rămânând peste el, Acela este Hristosul, Mesia, care va aduce lumii mântuire.”

De aceea misiunea Sfântului Ioan se încheie aici la Iordan, căci L-a arătat și L-a făcut cunoscut mulțimilor pe Hristos, dar s-a și învrednicit de arătarea Treimii. De aceea el va zice: „eu de acum încolo mă micșorez, iar Acesta va crește.”

Acum, la botez, Hristos ca Dumnezeu dar și cu omenitatea pe care Și-a asumat-o, intră în apele firii, ale creației, ștergând zăpădul păcatului lui Adam care atârna asupra neamului omenesc și își asumă Lucrarea de a spăla păcatele oamenilor, aducând înnoirea și sfințirea vieții omului.

Taină mare s-a arătat la Iordan, nu poate mintea omenească să o cuprindă, căci firea apelor se sfințește și glasul Domnului peste ape răsună, de aceea zice psalmistul: „Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.” (Ps. 113) Domnul se arată, Treimea se descoperă și firea se înnoiește.

În rânduiala liturgică a acestor zile de Bobotează (în ajun și în ziua praznicului) se face în afara Bisericii slujba de sfințire a apei, numită și Agheasma cea Mare, pe care credincioșii o iau cu sfințenie, gustă din ea și o

duc la casele lor, spre sănătate, ajutor, izbăvire de boli și orice lucrare a vrăjmașului. Neamul nostru românesc a ținut mult la aceste tradiții bisericești, legate de Botezul Domnului.

Să ne bucurăm și noi în sufletele noastre de Lumina acestei Sfinte Sărbători a Bobotezei, căci Sfânta Treime s-a arătat la Iordan, apele s-au sfințit, iar harul și lucrarea Sfântului Duh coboară tainic în viața noastră, făcându-ne fiii ai lui Hristos cel botezat azi în Iordan de Sfântul Ioan. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

DE CE, CUM ȘI CÂND FOLOSIM AGHEASMA MARE?

„Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare a puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință”.

Slujba de Sfințire Mare a apei

Sfînțirea cea Mare a apei se săvârșește numai de Bobotează. Slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfinte Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Primele două slujbe se oficiază mai ales la catedralele chiriarhale și mănăstiri.

Din Agheasma Mare vom gusta de 8 ori, pe nemâncate, căci nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana spirituală. Apoi luăm sfânta anafora. Când ne împărtășim putem gusta din ea imediat după Sfânta Euharistie.

Beneficiile Agheasmei Mari: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin sfințirea naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Biserica ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, slujba de sfințire a Agheasmei Mari se face în exteriorul bisericii, de obicei lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă.

Agheasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. În vremurile de azi, omul înfruntă multe boli ale trupului ori sufletului, adesea cele fizice fiind generate de suferințe sufletești, de păcate

sau patimi. Să avem convingerea că apa sfințită ne vindecă, ne sporește credința, dragostea de Dumnezeu și de semenii. Din rugăciunile din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat, iar apa sfințită la Bobotează ne dă putere să trecem peste ispite și ne apropie mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Agheasma Mare se păstrează nesticată vreme îndelungată, rămânând tot așa de proaspătă, de curată și de bună la gust ca atunci când a fost scoasă din izvor, fapt pe care îl remarcă, din vechime, Sfinții Părinți și scriitorii bisericești. O parte din ea se păstrează în Biserică, într-un vas anume (vasul de agheasmă, numit și agheasmatar), și e folosită de preot la o mulțime de slujbe (ierurgii). Cu dânsa preoții stropesc casele credincioșilor și pe cei ai casei, în ajunul Bobotezei.

De asemenea, cu Agheasma Mare se stropesc toate persoanele și lucrurile care trebuie să fie exorcizate, curățite și binecuvântate sau sfințite, ca de pildă, rânduiala la curățirea fântânii spurcate, la

vasul cel spurcat, la binecuvântarea și sfințirea prapurilor, la sfințirea Crucii și a troitelor, a clopotului, a vaselor și a veșmintelor bisericești ș.a. Agheasma Mare e folosită, de asemenea, de către arhierul la sfințirea bisericilor, a antimiselor, a Sfântului și Marelui Mir.

Fiecare creștin va avea în casă un vas cu Agheasmă Mare, ținut la loc curat și va gusta cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Agheasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși care în Postul Mare se nevoiesc postind aspru sau negru. Ei primesc dezlegare de la povățuitorul lor spiritual să guste spre seară câteva guri de Agheasmă Mare. Iar cei pe care duhovnicul îi oprește de la Împărtășanie din pricina unor păcate, pot lua Agheasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului ca mângâiere și nădejde a mântuirii lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare. Când ne împărtășim, Agheasma se ia după împărtășanie, iar când luăm numai anafura, Agheasma se ia înainte de anafură. ❖

SOBORUL SFÂNTULUI PROROC IOAN BOTEZĂTORUL

Astăzi - 7 ianuarie - sărbătorim Soborul Sfântului Ioan Botezătorul, cinstindu-l pe prorocul care l-a botezat pe Mântuitorul lumii în apele Iordanului. El este Prorocul cu care se închide Vechiul Testament și se deschide Noul Testament. Cel mai mare născut din femeie, simbolul martirilor și al misionarilor, cunoscut ca Mergătorul-înainte al lui Hristos.

S-a născut în familia preotului Zaharia, la Ein-Karem, la aproximativ 10 km de Ierusalim. Mama Sf. Ioan, Elisabeta, înaintată în vârstă și fără copii, era descendentă a seminției lui Aaron. Arhanghelul Gavriil a profețit nașterea Sf. Ioan într-o arătare în timpul slujbei oficiate la templu de preotul Zaharia. Pentru că acesta nu a crezut în cuvântul îngerului, drept pedeapsă a rămas mut.

Sf. Ioan s-a născut cu șase luni înainte de Nașterea lui Iisus. Sfinții Părinții afirmă că nașterea Înaintemergătorului este „minunea ce merge înaintea Minunii” și o privesc ca treaptă către nașterea Celui mai presus de fire din Fecioara Maria. Pe când era încă nenăscut, la salutarea Mariei, Maica Domnului, Scriptura consemnează că pruncul Ioan a săltat în pântecele mamei sale. Astfel se adevărește că Ioan apare ca Proroc și prieten al Mirelui, iar ca Înger al întrupării el depășește timpul. Ioan este mesager, el este trimisul care vine din pustie și arată lumii pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

Sf. Ioan își începe propovăduirea în pustiu, acolo își botează ucenicii, fiind „glasul care strigă în pustie.” (Is. 40, 3) Îmbrăcat cu haine din păr de cămilă, mâncând miere sălbatică și lăcuste, rugându-se mereu, devine un exemplu pentru primii asceți ai creștinismului și pentru monahism.

Ioan Botezătorul este Înaintemergătorul Domnului, cel care a pregătit calea și mulțimile pentru primirea lui Mesia, Iisus Hristos. Mesajul principal pe care îl transmitea Ioan era „Pocățiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!” Cei care renunțau la păcate erau botezați

în Iordan. Botezul acesta are și o semnificație eshatologică, prevestind, așa cum însuși Sfântul Ioan spunea, botezul cu „foc și Duh Sfânt”, pe care îl aducea Cel Care va veni după el, Hristos-Domnul.

Sfântul Proroc Ioan Botezătorul l-a criticat pe regele Irod Antipa pentru că s-a căsătorit cu Irodiada, fosta soție a fratelui său vitreg, Filip, fapt pentru care regele l-a aruncat în temniță. Dansând Salomeea, fiica Irodiadei, la o petrecere, și plăcând lui Irod Antipa, acesta a cedat la rugămintea fetei, sfătuită de mama sa, de a-i aduce pe o tîpsie capul Sfântului Ioan Botezătorul. Așa a fost ucis Sfântul, iar trupul său a fost luat de ucenicii săi și dus în Samaria.

Se pare că Sfântul Ioan a fost înmormântat în Samaria, mormântul său fiind profanat în timpul împăratului Iulian Apostatul, în 362, o parte dintre moaște fiind arse. Cealaltă parte a fost dusă în Ierusalim, apoi în Alexandria. Astăzi știm că o parte a capului său se află la Amiens, în Franța, iar alta în Siria, la Damasc, iar o parte din mâna dreaptă se află la Topkapı, în Istanbul. Alte fragmente din moaștele sale se găsesc în Athos și în Biserica Coptă.

Sfântul Ioan Botezătorul reprezintă modelul de priveghere, de rugăciune, de pocăință și de trezvie duhovnicească, de trezire a sufletului din moartea păcatului și de ascultare a cuvântului lui Dumnezeu. ❖

Curajul de a zice: DA, prezent!

Adouă zi din noul an, o altă ocazie în care putem să ne ajutăm semenii.

Pentru 5 dintre tinerii bisericii noastre, Dumnezeu a rânduit - doar cu câteva ore înainte - să aflăm unde o să petrecem ziua de 2 ianuarie 2020: făcând voluntariat la Valea Plopului. Unii la tăiat lemne, iar alții la cărat de lemne pentru cei peste 400 de copilași de care are grijă părintele Nicolae Tănase.

Am plecat cu întârziere din București, după câteva piedici, dar ne-am închinat la noi în Biserică și am pornit spre Valea Screzii. Am intrat direct în pâine, cum se zice, în toiul muncii, unde toată lumea lucra în comuniune și bucurie. Ne-am rugat împreună și am lucrat până la înserat. Nici frigul, nici durerile de coloană sau alte probleme nu i-au oprit pe unii participanți. Am plecat bine ospătați, amorțiți, dar fericiți spre București, minunându-ne cât de neașteptată e clipa în care ți se oferă șansa să ajuți. Oare de câte ori trecem

grăbiți, nepăsători peste aceste ocazii de a ne ajuta semenii?

Cuvintele părintelui, care a subliniat că are nevoie de mai mulți „oameni zdraveni la minte” acolo, ne-au lăsat cu gânduri de revenire și de implicare și mai serioase. Mulțumim bunului Dumnezeu pentru această zi binecuvântată și pentru oamenii minunați pe care i-a trimis focul credinței la locul potrivit! ❖

Florinela Ivașcă

SFÂNTUL CUVIOS ANTIPA DE LA CALAPODEȘTI

Un sfânt român prezent și în calendarele bisericilor ortodoxe grecești și rusești, Sfântul Antipa are o poveste de viață extrem de interesantă. Multe sunt minunile din viața acestui nevoitor și aflându-i nevoițele ne vom apropia cu drag de el, pomenindu-l în rugăciuni.

În anul 1816, se naște în familia lui Gheorghe și Ecaterina Luchian, în satul Calapodești, Bacău, un copil mult așteptat, Alexandru. Rod al multor rugăciuni, se spune că Alexandru nu a pricinuit dureri mamei sale nici la naștere, nici după aceea. Era un copil cuminte, dar care se descurca cu greu la școală: nu putea învăța slovele. S-a rugat să le poată pricepe, făgăduind că se va dedica lecturilor din dumnezeieștile cărți. Reușește să treacă de această încercare, dar o alta vine: tatăl său, diacon în sat, părăsește această lume prea repede. Drept pentru care Alexandru preia grijile gospodăriei și deprinde meșteșugul legătoriei de cărți.

Dumnezeu însă îl cheamă tainic, căci la vârsta de 20 de ani simte ceva minunat care-i umple inima și-i schimbă mintea, și-l face să părăsească deșertăciunile lumii alegând mănăstirea. Mai târziu și mama sa se va retrage la mănăstire și va deveni schimonahia Elisabeta.

Alexandru pleacă la mănăstirea Neamț, unde, în fața icoanei Maicii Domnului în genunchiază și-și deschide sufletul. La un moment dat, în chip minunat, perdeaua de la icoană se trage la o parte, deși nimeni nu era în biserică! Primește astfel încredințarea că este pe drumul cel bun. Și deși starețul nu-i îngăduie să rămână la Neamț, va pleca la Mănăstirea Căldărușani și Brazi. La ultima va fi sub ascultarea bătrânului pustnic Ghedeon, trăind în aspre nevoițe, învățându-se cu postul aspru și îndeletnicindu-se cu rugăciunea și privegherea. De aici, cu binecuvântarea starețului Dimitrie, care îl călugărește, punându-i numele Alimpie, pleacă la Muntele Athos.

Acolo va viețui 4 ani la Mănăstirea Esfigmenu, după ce își face ucenicia la doi călugări români. Primește schima mare și i se schimbă numele în Antipa. Fiind dornic de viață pustnicească, se retrage în isihie. Într-o zi ajunge la o colibă părăsită și pe jumătate dărăpănată. Înăuntru, pe o poliță, găsește o icoană a Maicii Domnului, veche și deteriorată. Aleargă cu ea la un pictor ucrainean, ierodiaconul Paisie, iar acesta îi redă strălucirea și frumusețea. Icoana va fi odorul său cel mai drag și nu se va mai despărți de ea niciodată. Multe minuni a făcut această icoană, prima chiar în Sfântul

Munte, căci tâmplarul care îi va reface coliba se îmbolnăvește grav și cade, așteptându-și sfârșitul. Dar rugăciunile schimonahului Antipa la icoana Maicii Domnului îl pun dintr-o dată pe picioare, făcându-l sănătos.

Pentru că în acel timp ieroschimonahul Nifon trudea pentru ridicarea Schitului românesc Prodromu, îl aduce aici și pe schimonahul Antipa, pe care-l hirotonește diacon și apoi preot. Și pentru că avea nevoie de cineva în țară care să se ocupe de strângerea donațiilor pentru ridicarea Schitului Prodromu, îl trimite pe ieroschimonahul Antipa la metocul Schitului de la Iași, de la Bucium, fiind rânduit o vreme iconom aici. La un moment dat donațiile din țară devin insuficiente. De aceea ieroschimonahul Nifon pleacă în Rusia împreună cu Sfântul Antipa pentru a aduna banii necesari ridicării schitului. Aici simte sfântul că ar putea rămâne până la sfârșitul vieții lui. Ceea ce se și întâmplă după ce își sfârșește ascultarea, cu strădanii mari, dar și cu ispite, căci vaporul pe care se aflau 4 clopote pentru schit și 3000 de galbeni se scufundă în Marea Neagră. Se spune că în aceea noapte sticla de la icoana Maicii Domnului a Sfântului Antipa s-a spart din senin cu mare zgomot. Sfântul nu s-a descurajat și a continuat colecta. La un

moment dat nu se mai puteau schimba banii în aur pentru a-i trimite la Prodromu. Sfântul aleargă la icoana Maicii Domnului să se roage și aude la un moment dat în minte un glas: „Asta-i treaba Mitropolitului”. Ducându-se la acesta, Mitropolitul intervine la Ministerul Finanțelor, și astfel banii schimbați în aur sunt trimiși la Prodromu.

Ajungând în nordul Rusiei la Mănăstirea Valaam, loc care cunoscuse o puternică influență a ucenicilor Sfântului Paisie de la Neamț, alege să rămână aici. Se roagă mult și nu de puține ori se plânge că nu-i ajunge timpul pentru rugăciune. Iubește mult biserica, fiind nelipsit de la slujbe, postește și se nevoiește. Chilia sa este goală, doar un analog și o strană avea, iar în loc de pat, o pătură aspră întinsă pe jos. Aici a viețuit 17 ani.

Dar firul vieții sale ajunsese la capăt. Și-a cunoscut dinainte sfârșitul, căci cu trei zile înainte toate icoanele din chilia sa au căzut pe jos, iar icoana Maicii Domnului s-a așezat pe pieptul său. La 10 ianuarie 1882 a plecat la Domnul, prohodit de toți din mănăstire. Pentru că era deplin cunoscută sfințenia vieții lui, rușii de la mănăstirea Sfântul Pantelimon din Athos l-au trecut în 1906 în Mineiul rusesc la data de 10 ianuarie, deși nu era încă oficial canonizat.

Mănăstirea Valaam a trecut prin mari distrugerii după Revoluția bolșevică, fiind refăcută abia în anul 1989. La 14 mai 1991 egumenul Andronk Trubaciov a găsit și dezgropat sfințele sale moaște, iar din 24 septembrie 1991 ele stau în biserica Sfinților Serghe și Gherman. În 1992 Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat și l-a trecut în calendar la 10 ianuarie. Biserica Rusă a făcut același lucru în 2000. Iar în Sinaxarul athonit a fost trecut din anul 1988. Sfințele sale moaște se află la Mănăstirea Valaam, la Schitul Prodromu, la Mănăstirea Cristiana și Biserica Rusă din București și la Mănăstirea de la Calapodești cu hramul sfântului. Icoana Maicii Domnului, și ea dispărută o vreme, a fost găsită în anul 2006. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 5-12 IANUARIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 5 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Botezului Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie; Sfințirea Agheasmei Mari
Luni 6 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Botezul Domnului (Boboteaza – Dumnezeiasca Arătare) Utrenia, Sfânta Liturghie; Sfințirea Agheasmei Mari
Marți 7 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Soborul Sf. Prooroc Ioan Botezătorul - Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 10 ianuarie	De la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 11 ianuarie	de la 8 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 12 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI